

ZAŁĄCZNIK NR 5

do Wytycznych dotyczących warunków jakim powinny odpowiadać programy
studiów pierwszego i drugiego stopnia

Szczegółowy opis zajęć
(KARTA PRZEDMIOTU)

Nazwa zajęć: **Historia architektury**
Kod zajęć: **RAr-A-SSI-VI-HA**
Przynależność do grupy zajęć: kierunkowy
Rodzaj zajęć: obowiązkowy
Kierunek studiów: **Architektura**
Poziom studiów: studia pierwszego stopnia
Profil studiów: ogólnoakademicki
Forma studiów: stacjonarne
Specjalność (specjalizacja): –
Rok studiów: trzeci
Semestr studiów: 6
Formy prowadzenia zajęć, wraz z liczbą godzin dydaktycznych:
 wykłady – 30;
 ćwiczenia – 15;

Język/i, w którym/ch prowadzone są zajęcia: polski
Liczba punktów ECTS (zgodnie z programem studiów): 4

* – pozostawić właściwe

1. Założenia przedmiotu:
2. Odniesienie kierunkowych efektów uczenia się do form prowadzenia zajęć oraz sposobów weryfikacji i oceny efektów uczenia się osiągniętych przez studenta:

symbol	zakładane efekty uczenia się <i>student, który zaliczył zajęcia:</i>	formy prowadzenia zajęć	sposoby weryfikacji i oceny efektu uczenia się do wyboru z *
Wiedza: zna i rozumie			
K1A_W06	podstawowe elementy kompozycji architektonicznej i urbanistycznej oraz relacje między elementami kształtującymi przestrzeń	Wykład, ćwiczenia	egzamin pisemny, obejmujący zadania i zagadnienia teoretyczne, test zaliczeniowy
K1A_W07	historię i teorię architektury i urbanistyki oraz sztuk pokrewnych i ich kulturowe uwarunkowania; zna podstawowe kierunki rozwoju architektury i urbanistyki współczesnej	Wykład, ćwiczenia	egzamin pisemny, obejmujący zadania i zagadnienia teoretyczne, test zaliczeniowy
K1A_W12	zagadnienia sztuk plastycznych i wizualnych oraz technik warsztatowych w zakresie, w jakim wpływają one na jakość projektu architektonicznego.	Wykład, ćwiczenia	egzamin pisemny, obejmujący zadania i zagadnienia teoretyczne, test zaliczeniowy
Umiejętności: potrafi			
K1A_U07	dokonać prostej analizy i oceny dzieła architektonicznego pod względem jakościowym, z uwzględnieniem jego lokalizacji, funkcji, użyteczności, walorów estetycznych i rozwiązań technicznych, przy zastosowaniu metod badawczych stosowanych w architekturze	ćwiczenia	udział w dyskusji, projekt, (prezentacja, referat)
Kompetencje społeczne: jest gotów do			
K1A_K05	Interpretacji zjawisk społecznych (kulturowe, polityczne, prawne) w zakresie dziedzin nauki i dyscyplin naukowych, właściwych dla studiowanego kierunku	ćwiczenia	udział w dyskusji, projekt (prezentacja, referat)

* sposoby weryfikacji i oceny efektu uczenia się do wyboru z:

- egzamin pisemny, obejmujący zadania i zagadnienia teoretyczne,
- egzamin ustny,
- kolokwium,
- aktywność na zajęciach,
- udział w dyskusji,
- wykonanie ćwiczeń,
- test zaliczeniowy,
- Projekt
- Klauzura,
- Przegląd,
- inne

3. Treści programowe zapewniające uzyskanie efektów uczenia się (zgodnie z programem studiów):

Student nabywa wiedzę o głównych kierunkach i tendencjach rozwoju w architekturze w okresie od połowy XIX w. do lat 80-tych XX w. Powinien opanować umiejętność krytycznej analizy i oceny zjawisk w architekturze najnowszej. Znajomość tzw. kanonu architektury współczesnej, czyli najwybitniejszych lub najbardziej charakterystycznych obiektów architektury, będących przykładami najważniejszych kierunków rozwoju w poszczególnych okresach.

4. Opis sposobu wyznaczania punktów ECTS:

Forma aktywności	Liczba godzin / punktów ECTS
Liczba godzin zajęć, niezależnie od formy ich prowadzenia	45/1,5
Praca własna studenta 1* zapoznanie się z literaturą, własna aktywność (wystawy, wykłady, itp.)	30/1
Praca własna studenta 2* przygotowanie projektu, prezentacji, sprawozdania z własnej aktywności	30/1
Praca własna studenta n* przygotowanie do egzaminu	15/0,5
Inne**	
Suma godzin	120
Liczba punktów ECTS przypisana do zajęć	4

Objaśnienia:

* – praca własna studenta, należy wymienić formy aktywności, np. *przygotowanie do zajęć, interpretacja wyników, opracowanie raportu z zajęć, przygotowanie do egzaminu, zapoznanie się z literaturą, przygotowanie projektu, prezentacji, pracy pisemnej, sprawozdania itp.*

** – inne np. *dotatkowe godziny zajęć*

5. Wskaźniki sumaryczne:

- liczba godzin zajęć oraz liczba punktów ECTS na zajęciach z bezpośrednim udziałem nauczycieli akademickich lub innych osób prowadzących zajęcia i studentów: **45 h / 1,5 ECTS**
- liczba godzin zajęć oraz liczba punktów ECTS na zajęciach związanych z prowadzoną w Politechnice Śląskiej działalnością naukową w dyscyplinie lub dyscyplinach, do których przyporządkowany jest kierunek studiów – w przypadku studiów o profilu ogólnoakademickim: **45 h / 1,5 ECTS**
- liczba godzin zajęć oraz liczba punktów ECTS na zajęciach kształtujących umiejętności praktyczne – w przypadku studiów o profilu praktycznym:
- liczba godzin zajęć prowadzonych przez nauczycieli akademickich zatrudnionych w Politechnice Śląskiej jako podstawowym miejscu pracy: **45 h / 1,5 ECTS**

6. Osoby prowadzące poszczególne formy zajęć (imię, nazwisko, stopień naukowy lub stopień w zakresie sztuki, tytuł profesora, służbowy adres e-mail):

dr inż. arch. Justyna Swoszowska, justyna.swoszowska@polsl.pl

7. Szczegółowy opis form prowadzenia zajęć:

1) wykłady:

- szczegółowe treści programowe:
 - Zarys głównych kierunków i tendencji rozwojowych architektury w XIX w. Nurt inżynierski w architekturze na przełomie XIX i XX wieku.
 - Przeobrażenia w architekturze i sztuce na przełomie wieków w Europie.
 - Nowatorskie rozwiązania konstrukcyjno-funkcjonalne w Stanach Zjednoczonych i w Europie końca XIX wieku i początku XX wieku (szkoła chicagowska i żelbet)
 - Wczesna faza modernizmu – ekspresjonizm i nurt racjonalny.
 - Architektura dla nowego społeczeństwa (styl międzynarodowy, funkcjonalizm, kongresy ciam).
 - Architektura w obliczu totalitaryzmu (faszystowskie Włochy, Rosja Radziecka, nazistowskie Niemcy).

- Twórczość Le Corbusiera w kontekście rozwoju ruchu nowoczesnego w architekturze.
- Abstrakcyjny uniwersalizm w twórczości architektonicznej Mies'a van der Rohe.
- Architektura organiczna w interpretacji Franka Lloyd Wrighta.
- organiczności w architekturze na przykładzie twórczości Hugo Häringa Hansa Scharouna.
- Humanistyczny wymiar architektury Finlandii na przykładzie twórczości Alvara Aalto.
- Architektura późnego modernizmu – formy rzeźbiarskie, brutalizm i nowy brutalizm.
- Postmodernizm w architekturze – różnorodność kreacji.
- Nurty w architekturze II połowy XX wieku na przykładzie architektury high-tech i dekonstrukcji.
- Polscy architekci na tle nurtów europejskich.
 - stosowane metody kształcenia, w tym metody i techniki kształcenia na odległość: wykłady multimedialne, Platforma Zdalnej Edukacji
 - forma i kryteria zaliczenia, w tym zasady zaliczeń poprawkowych, a także warunki dopuszczenia do egzaminu:
egzamin pisemny, warunkiem zaliczenia egzaminu jest otrzymanie minimum połowy wszystkich punktów, możliwość 3- krotnego zdawania egzaminu, warunkiem przystąpienia jest zaliczenie ćwiczeń.
 - organizacja zajęć oraz zasady udziału w zajęciach, ze wskazaniem czy obecność studenta na zajęciach jest obowiązkowa: wykład dla całego roku nieobowiązkowy

2) opis pozostałych form prowadzenia zajęć:

– Ćwiczenia.

Treści programowe:

- Geneza architektury współczesnej
 - Rola nowych koncepcji w sztuce w rozwoju architektury
 - Wczesny modernizm w architekturze na przykładzie wiodących ośrodków europejskich – (Belgia, Austria, Niemcy, Holandia);
 - Rozwój architektury dojrzałego modernizmu (rola Bauhausu, estetyki przemysłowej, nowych koncepcji budownictwa typowego w Niemczech i Holandii)
 - Definiowanie organiczności w architekturze na przykładach twórczości architektonicznej (F. L. Wrighta, H. Haring, A. Aalto, H. Scharoun,)
 - Mistrzowie architektury, próba oceny (Le Corbusier, Mies van der Rohe)
 - Późny modernizm, postmodernizm – pluralizm architektury II połowy XX w.
 - Architektura polska w kontekście europejskim
 - Metody kształcenia: zajęcia w grupach dziekańskich, prezentacje multimedialne, referaty, dyskusja.
 - forma i kryteria zaliczenia, w tym zasady zaliczeń poprawkowych: test, ocena projektu (prezentacja, referat), ocena aktywności. Można poprawiać ocenę z testu.
 - organizacja zajęć oraz zasady udziału w zajęciach, ze wskazaniem czy obecność studenta na zajęciach jest obowiązkowa: zajęcia w grupach dziekańskich, obecność obowiązkowa, nieobecność można odrobić podczas indywidualnych konsultacji.
8. Opis sposobu ustalania oceny końcowej (zasady i kryteria przyznawania oceny, a także sposób obliczania oceny w przypadku zajęć, w skład których wchodzi więcej niż jedna forma prowadzenia zajęć, z uwzględnieniem wszystkich form prowadzenia zajęć oraz wszystkich terminów egzaminów i zaliczeń, w tym także poprawkowych):
- Ocena końcowa jest średnią ważoną oceny z wykładu (W) i ćwiczeń (C)
- Sposób wyliczenia: $1/3 \times (2 \times W + C)$
9. Sposób i tryb uzupełniania zaległości powstałych wskutek:
- nieobecności studenta na zajęciach: nieobecność na zajęciach można zaliczyć indywidualnie podczas konsultacji.
 - różnic w programach studiów osób przenoszących się z innego kierunku studiów, z innej uczelni albo wznowiających studia na Politechnice Śląskiej: w zależności od indywidualnych poszczególnych przypadków.

10. Wymagania wstępne i dodatkowe, z uwzględnieniem sekwencyjności zajęć:

–

11. Zalecana literatura oraz pomoce naukowe:

– Literatura podstawowa

- R. Banham, „Rewolucja w architekturze”, WAiF, Warszawa, 1979
- T. Barucki: *Maciej Nowicki*, Wydawnictwo „Arkady”, Warszawa, 1980
- P. Biegański, „U źródeł architektury współczesnej”, PWN, Warszawa, 1972
- T. Barucki: *Maciej Nowicki*, Wydawnictwo „Arkady”, Warszawa, 1986 (*)
- P. Blake, „Frank Lloyd Wright – architektura i przestrzeń”, WAiF, Warszawa 1990 (*)

- P. Blake, „Mies van der Rohe – architektura i struktura”, WAiF, Warszawa 1991 (*)
- B. Chomętowska, „Lachert i Szanajca. Architekci Awangardy”, Czarne, 2015 (*)
- Le Corbusier, „W stronę architektury” („Vers une Architecture”), Centrum Architektury, Warszawa 2012 (*)
- Le Corbusier, „Karta ateńska”, Fundamenty, 2017
- S. Giedion: „Czas, przestrzeń, architektura - narodziny nowej tradycji”, Warszawa, PWN 1968
- Ch. Jencks, „Le Corbusier – tragizm współczesnej architektury”, WAiF, Warszawa 1982 (*)
- A. Niezabitowski, „Architektura organiczna Hugona Haringa. Doktryna – oddziaływanie – analogie”, Zeszyty Naukowe Pol. Śl., Gliwice 1991 (*)
- M. Piprek, „Alvar Aalto”, Arkady, Warszawa 1987 (*)
- D. Sudjic, „B jak Bauhaus”, Karakter, 2014 (*)
- J. Swoszowska, „Oblicza postmodernizmu”, „Autoportret”, nr. 2, 2019
- M. A. Urbańska: Maciej Nowicki, humanista i wizjoner, Kraków 2000
- D. Watkin, „Historia architektury zachodniej”, Arkady, Warszawa 2001
- F. L. Wright, „Architektura nowoczesna. Wykłady”, Karakter, 2016

– Literatura uzupełniająca

- Flint, „Le Corbusier architekt jutra”, W.A.B., 2017
- A. Gzowska, L. Klein, Postmodernizm polski. Architektura i urbanistyka. P1, P2, 40000 Malarzy, Warszawa 2013
- W. Gropius „Pełnia architektury”, Karakter 2014
- J. Swoszowska, „Oblicza postmodernizmu”, „Autoportret”, nr. 2, 2019
- F. Springer, „Zaczyn. O Zofii i Oskarze Hansenach”, Karakter, 2013
- F. Springer, „13 Pieter”, Czarne, 2015
-

12. Opis kompetencji prowadzących zajęcia (np. publikacje, doświadczenie zawodowe, certyfikaty, szkolenia itp. związane z treściami programowymi realizowanymi w ramach zajęć):

J. Swoszowska, dr inż. arch.: wieloletnie doświadczenie dydaktyczne, nagradzany dorobek naukowy

Nr ORCID: 0000-0003-2482-9246

13. Inne informacje:

- Wszelkie kwestie sporne oraz te, które nie zostały poruszone w niniejszym dokumencie reguluje Regulamin Studiów